

[Glistrup]

sig i petitesseer. For hvis man går ned i småreglerne og kontrollen efter de forskellige petitesse-synspunkter, glemmer man, og det er én af de allerstørste farer på arbejdsmiljøområdet, at beskæftige sig med de store og væsentlige ting.

Giver man sig til at efterforske en sådan straffesag, hvad der måske med lidt anstrengelse kan give en bøde på 200 kr., og man bruger hundredvis af arbejdstimer på at nå frem til det, så forvoldes der langt større ulykker ved, at man ikke hele tiden sørger for at ligge i spidsen med det, arbejdsministeren efter min mening fuldstændig med rette giver førstepladsen, nemlig at man forsker i alt det nye, man hurtigst muligt forsøger at være ajour med. Hvordan er tilstanden i grunden blevet, og man sørger for formidlingen, pædagogikken. Det er ting, der er langt, langt vigtigere end dette straffesystem, som Socialdemokraterne er så begejstrede for på dette område.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Det er da korrekt nok, som hr. Glistrup siger, at forskning osv. ville måske være den bedste måde. Jeg skal da ikke lægge skjul på, at vi fra Socialdemokratiets side mener, at der er måder, der er langt bedre end straffesystemet. Jeg tror, vi kunne klare langt de største problemer inden for arbejdsmiljøet, hvis Arbejdstilsynet ikke igennem de senere år var blevet udsultet i en sådan grad, at det ikke kan overkomme sine opgaver. Arbejdstilsynet kan i dag ikke overkomme en brøkdel af dets mest primære opgaver. F.eks. kan det slet ikke overkomme at undersøge de skader og de ulykker, der er sket rundt om på arbejdspladserne. Det sidste, vi har hørt, er, at nu må det selv bestemme, hvilke skader, hvilke ulykker det vil følge op. Det er i hvert fald – det vil jeg godt sige til den nye arbejdsminister – vores grundlæggende synspunkt, at denne regering og den tidligere arbejdsminister fuldstændig har ødelagt Arbejdstilsynet. Jeg ved godt, at de har fået mundkurv på rundt omkring, men vi taler jo dog med dem alligevel, og de er fortvivlet over, at de ikke kan løse deres opgaver, for hvis Arbejdstilsynet kunne løse sine opgaver, hvis det virkelig kunne gå ind på virksomhederne på den måde, som det var tiltænkt, og på den måde, som vi opfatter arbejdsmiljøloven, kunne man ved råd og vejledning få virksomhederne ind på den rette

vej, og så var der slet ikke brug for alle de straffeforanstaltninger.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når Arbejdstilsynet totalt er ødelagt, deri er jeg enig med hr. Taanquist, er det selvfølgelig så let for Socialdemokraterne at sige, at det er bare, fordi det er blevet udsultet af denne skrækkelige nedskæringsregering eller disse nedskæringsfinanslovparter, eller hvad man nu vil sige, men hvis dog bare dette Arbejdstilsyn kunne gribe i egen barm og få udskåret i pap det, som arbejdsministeren sagde her på talerstolen om, hvad der er det væsentlige. Det er, at man forsker og følger med i, hvad der sker, og formidler, at man er pædagog over for arbejdspladserne i stedet for, at man er paragrafrytter, der rykker ud med bål og brand og papirvrøvl og fuldstændig lader sig terrorisere af medierne og piske sig op af fagforeninger og socialdemokrater, og hvad der eller er af utøj i den forbindelse, til fuldstændig at spille sine ressourcer. Man har rigeligt med ressourcer i Arbejdstilsynet. Fejlen er bare, at Arbejdstilsynet anvender disse ressourcer skrupforkert næsten i enhver henseende, fordi det i den grad tager sig af det uvæsentlige, af petitesseerne, af det popjagende frem for at gøre den indsats, hvor deres samfundsfunktion skulle være, nemlig at danske erhvervsvirksomheder kom til at fungere med væsentlig færre skader på helbred, førlighed, liv og legeme til følge. Derfor ligger skylden udelukkende hos et dårligt Arbejdstilsyn og ikke hos nogle dårlige finanslovparter.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Da det fremskredne tidspunkt ikke ligefrem i sig selv opfordrer til en større polemisk debat og duel, afstod jeg fra at respondere på hr. Glistrups anklager om socialisme hos Det Konservative Folkeparti i første omgang. Man kan altid provokere en hyggelig debat ved at anklage et borgerligt parti for at være socialistisk og omvendt anklage et socialistisk for at være borgerligt, men de bemærkninger, som hr. Glistrup senere kom med, afslører, at vi faktisk ikke er særlig uenige. Sagen er, at jeg opfatter dette lovforslag som et retligt lovforslag og ikke som et oplæg til en større arbejdspolitisk diskus-